

Univ. Prof. Dr. St. Růžička, Das System der Hygiene. Auf Grundlage der neuen Lehre von dem Wohleben (der Eubiotik). Auf der Eubiotik gegründete gesundheitliche Volkskultur als Fundament der gesamten Volks- und Staatskultur. Unter Mitwirkung des Prof. Dr. O. Bail (Prag) und anderer Fachmänner herausgegeben von —. Einleitungskapitel. Bratislava 1927. Nákl. vl. Str. 128. — Obsah a poslání knihy, která chce mluvit zejm. i k sociálním politikům, je vyznačen již jejím podrobným titulem. — (F 6233.)

Haudy Reference to Oregon Labor Laws 1927. Compiled and Issued by the Bureau of Labor C. H. Gram. Salem, Oregon 1927. Str. 64. — Neoficiální kompilace pracovního zákonodárství v Oregonu, doplněná judikaturou. — (G 2407.)

Eighteenth Abstract of Labour Statistics of the United Kingdom. Ministry of Labour. Londýn 1926. Str. 229. — Podává data z posledních let (některá až i za r. 1925) o nezaměstnanosti a o pojištění proti nezaměstnanosti, o pracovní době, mzdových poměrech, o účasti zaměstnanců na zisku a správě závodů, o cenách životních potřeb, o stávkách a výlukách, o pracovních úrazech a jejich odškodnění, o odborových organizacích zaměstnanců a zaměstnavatelů, o družstevnických a rekreačních organizacích, o sociálním pojištění, o migraci, o opatřeních chudinských a j. Pro informaci o sociálních poměrech v Anglii je statistická publikace anglického ministerstva práce pramenem velmi bohatým. — (E 1621.)

Ze Sociálního ústavu Československé republiky.

Na pořad v podzimním období přišla dále přednáška dra H. Pollaka, který studoval — jako stipendista Rockefellerovy nadace — ve Spojených státech Severní Ameriky tamní odborové hnutí, o němž vydal letošního roku podrobnou studii „Die Gewerkschaftsbewegung in den Vereinigten Staaten“ (v nakladatelství G. Fischera v Jeně). I v Soc. ústavě 26. října pojednal o tomto thematu: „O odborovém hnutí ve Spojených státech a jeho podílu na hospodářském životě.“ Podle jeho vývodů vyskytují se v amer. odborovém hnutí velmi různotvárná sdružení, jež se navzájem liší nejen svojí organizační výstavbou, nýbrž i svým cílem a methodou. Při tom mezi zemědělským dělnictvem myšlenka odborového sdružování dosud téměř ani kořenů nezapustila. Nejdůležitější odborovou organizací je tam American Federation of Labor, která byla založena roku 1881 a dnes má asi čtyři pětiny všeho odborově organizovaného dělnictva as ve 30.000 místních skupinách. Co do formy naprosto převahují organizace podle odborových odvětví nad organizacemi podle závodů. Pokud jde o poslání a program odborové organizace severoamerické, rozlišují se ve 3 typy: Převážná většina organizací snaží se výhradně o bezprostřední zlepšení pracovních a životních podmínek námezdného dělnictva, aniž by se starala o vhodnost a spravedlnost dnešní kapitalistické hospodářské organizace. Druhý typ sleduje ve skutečnosti stejný cíl, ale považuje při tom odborovou práci za součást třídního boje a theoreticky se prohlašuje pro odstranění panujícího hospodářského řádu. Konečně třetí typ prohlašuje za svůj bezprostřední cíl odstranění mzdový systém. K tomu, aby zlepšily postavení dělnictva, považují business-union za nejlepší a nejbezpečnější prostředek kolektivní pracovní smlouvu. Pro ně není stávka zbraní třídního boje, nýbrž dobře rozváženým prostředkem odborářské taktiky. Proto stávka ze sympatie je ve Spojených státech velmi řídká; generální stávka se tam vůbec nevyskytla. V samém socialistickém odborovém hnutí zůstává ideál socialistické společnosti v mlhavé dáli, za to dějí se v něm pokusy, podporovati finančně sociali-

stické strany. Nejvýznamnější odborové organizace severoamerické snaží se tedy o kooperaci a o přátelský poměr k zaměstnavateli a zaručují ze všech svých sil splnění smluv, uzavřených jejich jménem. Nejúspěšnější z odborových organizací jsou svým duchem středostavovské, konzervativní, sebevedomé. Nová podnikatelská politika v Sev. Americe je vyplňována různými soc. politickými opatřeními, účastí dělnictva na zisku a rozdělení dělnických akcí. Americké odborové organizace snaží se ze všech sil zlepšit pracovní podmínky; proto právě mají vždy dobré pochopení pro zvláštní potřeby toho kterého průmyslového odvětví. Řaz odborových organizací poskytuje možnost plánovitě jejich spolupráce se zaměstnavatelem při různých úkolech moderního průmyslového hospodářství. „Dělnictvo soudí“, uvádí některý projev amerického odborového svazu, „že zájmy všech, kdož jsou zúčastněni na výrobě, mohou být nejlépe zabezpečeny kooperací a že tak konflikty zdánlivě nevyhnutelně věcnou informací a zkušenostmi kooperace mohou být urovnány.“ A příklady této kooperace, spolupráce mezi zaměstnavatelem a odborovými sdruženími ve Spojených státech přednáška končila. — V rozhovoru, který se rozvinul po přednášce, vrch. pol. zdrav. rada Dr. Kalmus vzpomněl, jak v cizině, na př. v Belgii se osvědčuje činnost odborových organizací na poli živnostenské hygieny a ochrany od úrazů. Přát si vysvětlení, jaké jsou ve směru tom poměry v Americe. Dále upozorňoval, že to, co u nás se docíluje veřejnou sociální péčí, na př. sociálním pojištěním, podle informací, kterých se mu dostalo, ve Spojených státech se docíluje dobrovolnými sociálními zařízeními zaměstnavatelů. Potom ovšem může tam být jiné postavení odborových organizací vůči zaměstnavatelům. Na to gen. taj. Dr. E. Stern připomněl, posuzujeme-li odborové hnutí dělnické ve Spojených státech, nemáme-li na ně hleděti křivě, že musíme brát v úvahu celkové sociální a hospodářské postavení amerického dělnictva. Zejména je nutno srovnat reálné mzdy americké se skutečnou mzdou dělnictva u nás. Dělnictvo je v Americe vlastně středním stavem. A v tom již je vysvětlení, proč sociální hnutí v Americe klesá. Křesťanství a socialism nacházejí půdu všude tam, kde je bída. Ustupují, kde je vyšší míra životní. Tím spolu si vysvětlíme jiný poměr amerického dělnictva k zaměstnavatelům, než jaký je u nás. U nás v době příznivé konjunktury stavební dělnictvo prohrálo svůj mzdový zápas, ač jeho skutečná mzda rovná se jen 22% mzdy stavebního dělnictva amerického. V Americe reálná mzda dělnictva stoupá, u nás klesá. I, července 1924 byla reálná mzda (podle potravinového koše), když byl Londýn 100, v Praze 56, v roce 1927 však jen 49. Klesla tedy o 12½%. A nyní sociální pojištění! Americký dělník při vysoké mzdě i při rozšíření levného lidového životního pojištění v Americe ovšem nepotřebuje nouzového a ubohého sociálního pojištění, jaké máme my. V dalším jednání odb. taj. Bina mimo jiné zejména poukázal, jak nezáměr na zdaru podniku, vyskytuje-li se vůbec u našeho dělnictva, je udržován samými zaměstnavateli. Naše zákonodárství zavedlo závodní rady a výbory. Úkolem jejich je nejen být jakýmsi důvěrníkem dělnictva a ochráncem jeho práv vůči zaměstnavateli, nýbrž i spolupracovníkem na rozvoji závodu. Tu však vidíme, že zaměstnavatelé často úmyslně nedávají záv. výboru seznámit se se správou závodu a jeho potřebami. Snaží se, aby závodní výbory zůstaly co možná neinformovány. Rozhovor, do něhož zasáhl ještě red. Hájek, byl uzavřen doslovem referentovým, načež předsedající min. r. inž. Pokorný poděkovav řečníkovi skončil schůzi.

Nato 3. listopadu promluvil spis. Th. Pisterius „O sociálních důsledcích vědeckého řízení práce“. Podle něho cílem racionalisace je hospodárnost, která se zakládá na zvýšené výkonnosti. Zvýšené výkonnosti docíluje se především co nejúplnějším využitím technických pokroků, jež osvobozují člověka od nadměrného zatížení prací a umožňují zkrácení pracovní doby. Racionalisací se spolu ruší dosavadní závislost výše cen na výši mezd. U nás zvýšení mezd vede vždy i k zvýšení cen, tím stoupá drahota a snižuje se životní míra dělnictva:

Vědeckým řízením práce, vedoucím k z hospodárnění výroby, lze docílit, aby současně byly zvyšovány mzdy i snižovány, nebo aspoň méně zvyšovány ceny. Tak je tomu v Americe, kde podle úřední statistiky za dobu, za kterou stouply mzdy o 138%, ceny stouply jen o 50%. Se zvýšením kupní síly dělnictva stoupá vnitřní konsum, stoupá odbyt a tím se podporuje zaměstnanost. To vše má i příznivé účinky mravní a kulturní: podnikce se spořivost, zvyšuje sebevědomí dělníkovo i jeho vědomí odpovědnosti, zmenšuje se neklid ve výrobě, nastává kooperace dělníka se zaměstnavatelem atd. Vývody své dokládal řečník statisticky i příklady ze Spojených států amer. Ukázal i na nepříznivé důsledky vědeckého řízení práce i na způsoby, jak jim čelit. V rozhovoru prezident Masarykovy akademie práce s. š. Zimmeler upozorňoval, že technický pokrok je jen součástí vědeckého řízení práce, nesmí se však s ním zaměňovati. Racionalisace upravuje všechny pracovní podmínky tak, aby vedly k nejlepšímu — ne největšímu — výkonu. K jednotlivým vývodům přednášky připojil pak řadu cenných upozornění, m. j. i na potřebu respektovati součinnost intelektuálů v závodě. Dr. Stern poukázal na to, že i u nás již se zavádí vědecké řízení práce, nejen u Bati, i jinde, na př. v cukrovarnictví, kovoprůmyslu, textilním průmyslu a pod. Ale vidíme dosud jen hospodářské úspěchy racionalisace u nás, ne sociální. Máme stále nízké mzdy a vysoké ceny a cla. To poznávají již nejen sociální politikové, nýbrž i národní hospodáři, jak svědčí na př. vývody dra Uhliga v Obzoru národohospodářském, kde se touží po zvýšení vnitřního konsumu a po zrušení cel (po hospodářské svobodě). Když pak na některé stíny racionalisace ještě poukázali známý družstevník F. Jirásek a odb. tajemník F. Mimra, zakončil předsedající min. r. inž. Pokorný schůzi.

10. listopadu pojednal s. š. dr. H. Kubišta „O vývoji bytové politiky u nás, od její počátku v bývalém Rakousku až do dnes“. Ve vývoji státní politiky bytové rozlišoval 3 údobí. Mezníkem mezi prvním a druhým bylo vypuknutí světové války, provázené úplným zastavením stavebního podnikání, a mezi druhým a třetím, na jehož prahu stojí, jest ustálení našich hospodářských poměrů. V prvním údobí byla předmětem státní bytové péče pouze starost o vybudování nových bytů, vyhovujících zprvu jen co do počtu, pak také co do jakosti. Stavbu nových bytů v tomto údobí podporoval stát pouze nepřímou daňovým osvobozením, které bylo více méně dlouhé a rozsáhlé. Zprvu byly to jenom bytové poměry manuálního dělnictva, které stát svou daňovou politikou chtěl zlepšiti, později teprve bytové poměry všech méně zámožnějších vrstev obyvatelstva. Přednášející ukázal, jaký rozdílný význam má daňové osvobození pro výdělečné soukromé stavební podnikání a jaký pro stavební podnikání obecně prospěšných stavebních družstev a obcí a pro stavbu domků pro vlastní potřebu a jaký jest vliv daňového osvobození na cenu stavebních pozemků. V druhém údobí za trvání války nese se státní politika bytová k tomu, aby byly zabezpečeny byty nájemníků ve starých domech proti výpovědi a proti nepřiměřenému zvyšování nájemného a dále k tomu, aby všech bytových místností bylo užíváno hospodárně. Po skončení války, kdy nouze bytová dostoupila vrcholu, musila ochrana nájemníků býti doplněna předpisy o zabírání bytů, které však byly odstraněny, jakmile byly dány podmínky pro rozvoj stavebního podnikání třeba jen s vydatnou státní podporou. Státní podpora výstavby nových bytů v tomto období nemohla býti jen nepřímá ve způsobě dlouholetého daňového osvobození, nýbrž byla také pozitivní ve smyslu přímé finanční podpory státu, aby stavebník byl zbaven rizika z poklesu hodnoty jeho stavby v budoucnosti. Zákony o stavebním ruchu od r. 1919 do roku 1924 každoročně obnovované tento úkol splnily. Podpora ve způsobě státní záruky ve smyslu zákona o stavebním ruchu měla však také ten další účinek, aby po dobu, dokud bude trvati ochrana nájemníků ve starých domech, mohlo také nájemné v nových domech býti stanoveno částkou, na kterou stačí důchod osob, hledajících byt v novostavbě. I tohoto účelu bylo do-

saženo. Ve třetím období, jakmile stavební náklady se ustálily, není místa pro přímou finanční podporu ve smyslu zákonů o stavebním ruchu, ale stavební podnikání potřebuje i pak, dokud ochrana nájemníků není úplně odstraněna, aspoň nepřímé podpory. V tomto období nutno také považovati sociální účel ochrany nájemníků za vyplněný a pozvolným odstraněním ochrany nájemníků, zejména pozvolným zvyšováním činží ve starých domech na úroveň činží v domech stavěných za stabilisovaných poměrů hospodářských bez finanční podpory státu, odčinnovati nepříznivé hospodářské účinky ochrany nájemníků na stavební podnikání. Delší dobu v přednášce zaujalo vyličení historie a obsahu vládního návrhu bytového zákona, předloženého v červnu 1926 Národnímu shromáždění a vytčení různých hledisek, které k němu zaujaly jak korporace, zabývající se bytovým problémem jen teoreticky, tak i korporace, přímo zúčastněné na vyřešení bytové otázky. Prvé z nich žádají, aby doba, za kterou teprve by bylo nájemné ve starých domech vyrovnáno s novými domy, byla 10 let, a ne, jak se navrhuje, 7 let. Ba je mezi nimi i hlas soudců, že zvýšení nájemného v těchto letech celkem o 350% je příliš značné. Soudí při tom, že vyrovnání nájemného přinutí všechny vrstvy obyvatelstva, jejichž příjmy nestoupily úměrně s drahotou, tedy zvláště vrstvy střední, intelektuály a dělnictvo, aby snížily své nároky i v bytu. Tedy tam, kde nemají rozhodné slovo pouze stavovské zájmy, setkal se návrh s celkovým souhlasem. Přednášející skončil upozorněním, že bytová otázka v našem hospodářském řádě zůstane vždy na denním pořadu a proto musí i po úplném odstranění ochrany nájemníků zůstatí trvalým předmětem naší státní správy sociální. Nato zakončil zajímavou a velmi četně navštívenou schůzi předseda Soc. ústavu prof. dr. L. Winter poděkovav přednášejícímu a oznámiv, že přednáška je úvodem k diskusi o otázce, která v brzkou zase bude u nás akutní. Přednáška sama bude vydána tiskem a dána v korekturním otisku k dispozici těm, kdož by se chtěli zúčastniti diskuse, na kterou dojde v období povánočním.

17. listopadu promluvil (francouzsky) v přednáškové síni Technologického musea vzácný host Soc. ústavu ČSR. a Masarykovy akademie práce Paul Devinat, ředitel Mezinárodního úřadu pro vědecké řízení práce v Ženevě „O vědecké organizaci práce a racionalisaci, o jejich hospodářské a sociální povaze“ (Organisation scientifique du travail et rationalisation. Aspects économiques et aspects sociaux). Překlad přednášky vyjde v příštím ročníku Soc. revue, již dal p. Devinat svůj rukopis k dispozici. Proto omezujeme se tu na pouhý záznam přednášky té.

O ochraně domácího trhu práce promluvil 1. prosince univ. prof. dr. Rauchberg na četně navštívené schůzi. V podstatě uvedl: Otázka byla uvedena na denní pořad vládním návrhem zákona o ochraně domácího trhu práce, který byl předložen posl. sněmovně N. S. Abychom mohli posouditi, je-li třeba podobného zákona, musíme se dobře seznámiti s hospodářským a sociologickým významem mezinárodního hnutí vystěhovaleckého a s podílem, jež bere na něm Československá republika. Prof. Rauchberg tu ukázal, že teprve stěhovací hnutí, nastavší za kapitalistické výrobní soustavy, umožnilo plné využití lidského materiálu pro technický a organizační pokrok společnosti. Stěhování vyrovnává místní populační napětí tím, že populaci rozvrhuje podle míry místní potřeby. Zdokonalením výběru přivádí stěhování lidi tam, kde je jejich práce nejproduktivnější a kde jsou podmínky sociálního vzestupu nejpríznivější. Je proto požadavkem mezinárodního zájmu, aby byla odstraněna všechna omezení stěhovací svobody. Stanovisko jednotlivých států k otázce stěhovací svobody ovšem bývá různé podle toho, převažuje-li u nich přistěhovalectví nebo vystěhovalectví. Československá republika je ode dávna typickým státem vystěhovaleckým. Pro Československo je mnohem důležitější zachovati pro své občany svobodný přístup k výdělku v cizině, než podvázati příliv cizích pracovních sil na svoje území. Země vysoce průmyslová, která nemůže vyvážeti dosti zboží, musí vyvážeti lidi. Jinak

hrozí jí nezaměstnanost. Přistěhovalectví bylo u nás vždy pouze zcela nepatrné. Nikdy nechrožovalo výši mezd, poněvadž přivádělo většinou síly zvláště kvalifikované, mající vyšší mzdové nároky. Přivádělo k nám znalosti a způsobilosti, potřebné pro rozvíjení našeho národního hospodářství. Zabráníme-li mu, zabrání cizina našim mladým lidem, aby se na místě seznámili s technickým a organizačním jejím pokrokem, jež by později ve vlasti uplatnili. Zákon o ochraně domácího trhu práce je tedy nejen zbytečný, nýbrž přímo i škodlivý. Je zbytečný, poněvadž administrativní kontrola trhu práce zcela dostačuje a spíše měla by býti uvolněna než ztřešena. Ostatně také celkový stav zaměstnanosti je příznivější, než byl kdy dříve od konce světové války, takže jistě nelze mluvit o neobyčejné nezaměstnanosti. Škodlivě by působil připravovaný zákon již proto, že by snížil jednání o postupné zrušení jednotlivých omezení mezinárodních styků. Mimo to by vyvolal pochyby o pravdivosti našeho souhlasu se zásadami ženevské světové Konference hospodářské. Nelze přece v Ženevě se rozhodovati pro svobodu mezinárodních styků a doma zotřešovati opatření, omezující styky ty. To i když nehledíme k závažným námitkám proti jednotlivostem navrhovaného zákona, jež samy činí předlohu nepřijatelnou. Předseda posl. dr. Winter poděkoval referentovi a vysvětlil na to, jak asi došlo na nynější vládní předlohu. V době, kdy byl ministrem soc. péče, působily některé odborové organizace, zejména úřednické k tomu, aby byl vydán zákon na ochranu domácího trhu práce. Dr. Winter však soudil, že úplně stačí a jsou i výhodnější pouhá opatření administrativní. Při mluvení svém setrval i když z ministerstva věcí zahraničních vyšel podnět k zákonu, který měl nahraditi administrativní opatření a umožniti tak zrušení povinnosti pasové a visa. Letos Meziparlamentní unie v Paříži jednala o zrušení pasové povinnosti a povinnosti visa, jež doporučila provésti. Nyní ovšem, když mají býti omezení tato zrušena, bylo nutno pomýšlet na zákon na ochranu domácího trhu práce. Snad zákon ten dnes není akutní. Ale podle dosavadních zkušeností je možno, že ještě nadejde doba, kdy bude třeba ochrany domácího trhu práce. A tu je vhodno zákon připravit a projednati nyní, v klidu, kdy je na to dosti času, a ne teprve později, na poslední chvíli. V dalším rozhovoru Dr. Rosenkranz dovozoval, že navrhovaný zákon není zbytečný. Čsl. republika nepřichází se svým zákonem sama první. V řadě evropských států a právě států sousedních provozuje se již ochrana domácího trhu práce ať již na podkladě zvláštního zákona nebo jiných soc. politických zákonů, nebo opatřeními administrativními. Při tom jsou ochranná opatření naší předlohy v celku mnohem mírnější, než je tomu v cizině. Na to ústřední taj. Navrátil a Bílý vyslovili se pro ochranu domácího trhu práce, pro niž podle jejich mínění nestačí pouhá administrativní opatření. Chrání-li sousední státy svůj domácí trh práce, musíme tak činit i my. To má velký význam zejména pro soukromé úřednictvo, jehož nezaměstnanost nepoklesla jako u dělnictva, nýbrž spíše stoupla. Z kruhů zaměstnanckých předs. Pacovský a ústř. taj. Bergman a za zaměstnavatele taj. Dr. M. Kotrba, vyslovili se proti předloze zákona, který by jenom ztřešil situaci. Nesmíme zapomínat, že příslušníků naší republiky je v Německu zaměstnáno čtyřikrát tolik a v Rakouské republice třikrát tolik, jako je u nás zaměstnáno občanů těchto států. Po doslovu prof. Raucha zakončil schůzi předseda Dr. Winter sdělením, že protokol o schůzi té bude předložen ministerstvu sociální péče se žádostí, aby názorům zde projeveným věnovalo pozornost.

V činnosti publikační bylo pokračováno vydáním knihy: „Finanční a organizační zásady sociálního pojištění“, kterou napsal univ. prof. dr. E. Schönbaum. (Publikací Sociálního ústavu č. 33.) V Praze 1927. Stran 187. Cena Kč 36.—. V práci té podává přední náš odborník v oboru sociálního pojišťování podrobný výklad o základních finančních a organizačních principech invalidního, starobního i úrazového pojištění dělnického, invalidního a starobního pojištění osob samostatně hospodářících a o pensijním pojištění soukromých

zaměstnanců. Kniha má tedy velmi značný význam nejen pro interesenty o pojištění dělnické, nýbrž i pro soukromé úředníky a živnostnictvo. Zabývá se všemi základními otázkami sociálního pojištění a hledí při tom zejména k momentům, které se staly předmětem obecného zájmu při dnešních snahách novelisačních. Práce Schönbaumova podává tu velmi instruktivní, přísně vědeckou informaci o všech problémech, o které jde. Je tedy velmi cenná především také pro ty, kdož z povolání se zabývají sociálním pojišťováním, ať theoreticky nebo v praxi.

Jako 34. číslo Publikací vyšla Zpráva o činnosti v druhém období Sociálního ústavu ČSR. 1923—1926 (str. 80), která mimo zprávy funkcionářů (jednatelskou a pokladní) přináší zprávy ze Sociálního archivu (o českých materialích ve vídeňském ministerstvu vnitřní až do r. 1872), o přípravných pracích pro sociální museum, otiskuje stanovы ústavu ve znění dnes platném, program a řád pracovních odborů, řád pro jmenování členů, výkaz a řád fondu Gruberova, seznam členů Soc. ústavu podle stavu 31. prosince 1926, seznam časopisů, vykládaných v čítárně S. Ú. a seznam publikací, vydaných Soc. ústavem.

Z judikatury Nejvyššího a Nejv. spr. soudu.

Úrazové pojištění.

(Podává odborev ý přednosta Vladimír Šmídek.)

K § 2. v l. nař. č. 665/1919. Řízení. Nejvyšší správní soud nahlédnuv do spisů správních podle §§ 21. a 5. zákona ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876 bez dalšího řízení odmítl stížnost Severní dráhy Ferdinandovy v Moravské Ostravě do rozhodnutí ministerstva sociální péče ze dne 9. června 1926 č. j. 4836/IV-1 pcto zařazení kamenouhelných důlních závodů stěžovatelky do nebezpečenských tříd a nebezpečenských procent z těchto důvodů:

Výměry Úrazové pojišťovny dělnické pro Moravu a Slezsko v Brně ze dne 27. května 1920 č. 11.751¹ až včetně 11.758² byly doly stěžovatelčiny v těchto výměrech uvedené zařazeny do IX. nebezpečenské třídy, nebezpečenského procenta 51 a koksovna v Přívoze do nebezpečenské třídy VII. nebezpečenského procenta 31.

Rozhodnutím ze dne 26. května 1924 č. 227-III. Xa zařadila zemská správa politická v Opavě kamenouhelné doly a sice důl „Alexander“ v Mal. Kunčicích a „Zárubek“ ve Slezské Ostravě do procenta 42, IX. třídy nebezpečenské, důl „Michal a Josef“ v Michalkovicích do procenta 44, IX. třídy nebezpečenské a důl „Hubert“ v Hrušově do procenta 46, IX. třídy nebezpečenské a připojila k tomuto výroku obsáhlé odůvodnění.

Do tohoto rozhodnutí podala Úrazová pojišťovna dělnická pro Moravu a Slezsko v Brně odvolání k ministerstvu sociální péče, brojíc podstatně proti názoru zemské správy politické, že podle zařazovacího nařízení třeba uhelné doly revíru moravsko-ostravského zařaditi tak, aby se docílilo pro celý revír průměrně prostředního procenta (48) a že tudíž se má v témž poměru, jak celkově se zvyšuje procento nebezpečnosti při podnicích nadprůměrně nebezpečných, snížit i celkové procento nebezpečnosti u podniků podprůměrně nebezpečných.

Naříkaným rozhodnutím ze dne 9. června 1926 č. 4836/4-1-1926 zrušilo ministerstvo sociální péče k tomuto odvolání Úrazové pojišťovny dělnické v dohodě s ministerstvem veřejných prací rozhodnutí v odpor vzaté pro vadnost řízení a nařídilo, aby ve věci bylo znovu instančně rozhodnuto.

Z tohoto skutkového stavu jde najevo, že naříkané rozhodnutí nerozhoduje ve věci samé, nýbrž rušíc z důvodů v něm uvedených roz-